

καὶ ἀκόμη οἱ ἠλικιωμένοι θέλουν νὰ παίξουν μὲ αὐτὴν, ἀλλ' ἐπὶ τέλους, ἀντὶ εὐχαριστήσεως δρέπουν πόνους καὶ θλίψεις καὶ τελευταίον χάνουν καὶ τὴν ψυχὴν των. Μακρὰν λοιπὸν τέκνα μου ἀπὸ τὴν ἀμαρτίαν, διότι κεντρώνει ὡς ἐχιδνα καὶ διαγκάνει ὡς βασιλίσκος.

Ἡ ΒΑΤΟΣ Ἡ ΚΑΙΟΜΕΝΗ ΚΑΙ ΜΗ ΚΑΤΑΚΑΙΟΜΕΝΗ.

(Ἴδε ὀπίσθεν σελίδα)

(Ἐξοδ. γ.)

— Ὅταν ὁ Μωϋσῆς ἔβροκε τὰ πρόβατα τοῦ πενθεροῦ του εἰς τὸ ὄρος Σινᾶ, εἶδε μίαν ἡμέραν μίαν βάτον νὰ καίεται καὶ ὄμως νὰ μὴ κατακαίεται καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς ἄγγελου Κυρίου.

Τὸ φαινόμενον ἐκείνο ἐφάνη, καὶ διακαίως, πολὺ παράδοξον, ὅθεν ἠθέλησε νὰ πλησιάσῃ πρὸς αὐτήν, διὰ νὰ ἰδῇ καλλιτέρον τι ἔτρεχεν. Ἀλλὰ πρὶν προσεγγίσῃ τὴν βάτον, ἤκουσε φωνήν, λέγουσαν, «Μὴ πλησιάσῃς, ἀλλὰ λύσον τὰ ὑποδήματα ἐκ τῶν ποδῶν σου, διότι ὁ τόπος, εἰς τὸν ὁποῖον ἴστασαι εἶναι ἅγιος.» Εἰς ἐκ τῶν τρόπων, διὰ τῶν ὁποίων οἱ κάτοικοι τῆς ἀνατολῆς δεικνύουν τὸ σέβας των πρὸς

τὸν Θεόν, καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν εἶπαν νὰ ἐκβάλουν τὰ ὑποδήματά των, ὅταν εἰσέρχονται εἰς τοὺς ναοὺς, ἢ παρουσιάσονται εἰς τοὺς ἄρχοντας των. Οἱ Μωαμεθανοὶ τηροῦσιν αὐστηρῶς τὸ ἔθιμον τοῦτο. Οἱ Χριστιανοὶ ἀποκαλύπτουν τὴν κεφαλὴν, ὡς σημεῖον σεβασμοῦ ὅταν εἰσέρχονται εἰς τὸν ναόν, ἢ συναντοῦν, ἢ παρουσιάζονται εἰς τοὺς βασιλεῖς ἢ ἄρχοντας τῆς πατρίδος των.

Ἡ φωνὴ ἐκείνη ἦτο φωνὴ τοῦ Θεοῦ, ὅστις διέταξε τὸν Μωϋσῆν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Ἀγρυπτον, ὁπόθεν εἶχε φύγει διὰ φόνον, καὶ νὰ ἐξαγάγῃ τοὺς Ἰσραηλίτας ἐξ αὐτῆς.

Ὅταν δὲ ὁ Μωϋσῆς τὸν ἠρώτησε ποῖος ἦτο, ὅστις τὸν ἀπέστειλε μὲ μίαν τοιαύτην παραγγελίαν, ὁ Θεὸς ἀπεκρίθη, «Εἶπέ εἰς αὐτούς, ὅτι ὁ Ὡν σὲ ἀπέστειλεν.» Ὁ Ὡν ὁ Ὑπερβαρβαν, ὁ Ὑπερβαρβαν.

Ἄνομα σημαῖνον ἀθύρματα καὶ πάντα τὰ παρεπόμενα αὐτῆ.

Τὸ ὄνομα τοῦτο ἀνέλαβεν εἰς ἑαυτὸν καὶ ὁ Χριστός, ὡς Θεός, ὡς βλέπομεν εἰς τὴν ἀποκάλυψιν. «Ἐγὼ εἶμαι ὁ Ὡν, καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὁ Παντοκράτωρ.» (Ἀποκ. α. 8.)

Ὡς τοιοῦτον, λοιπὸν, πρέπει νὰ τὸν φανταζώμεθα νὰ τὸν προσκυνῶμεν, νὰ τὸν ἀγαπῶμεν καὶ νὰ τὸν ὑπακούωμεν πάντες.

ΟΦΕΙΣ ΚΡΟΤΑΛΙΑΙ.

Οἱ πλείστοι τῶν ἀνθρώπων τρέμουν ὅλους τοὺς ὄφεις. Ὑπάρχει κάτι τι εἰς τὸν ὄφιν, τὸ ὁποῖον προξενεῖ φόβον καὶ ἀποτρόφην. Ἀλλ' ἡ θέα τοῦ κροταλίου εἶναι πράγματι τρομερὰ ἕνεκα τοῦ θανατηφόρου δαγκάσματός του. Τὸ δηλητήριο τοῦ ὄφeos τούτου εἶναι τόσον ἰσχυρὸν, ὥστε φονεύει ἕνα σκύλον εἰς 20 πρῶτα λεπτὰ τῆς ὥρας καὶ ἕνα ἄνθρωπον εἰς ὀλίγην ὥραν.

Οἱ ὄφεις οὗτοι ἔχουσι κεφαλὴν πεπιεσμένην, τὸ δὲ σῶμά των ἔχει κηλίδας λευκὰς καὶ μαύρας, αἱ ὁποῖαι καθίστουσιν τὴν ὄφιν ποικιλόχρουν. Ἀπαντῶνται δὲ καθ' ὅλην τὴν Βόρειον Ἀμερικὴν καὶ πολλοὶ κατ' ἔτος εὐρίσκουν θάνατον ὀδυνηρὸν ἐκ τοῦ δαγκάσματος αὐτῶν. Εὐτυχῶς τὰ δυστυχήματα ταῦτα δὲν εἶναι τόσον συχνά, ὅσον ἠδύνατο νὰ ἦναι, ἂν μὴ ἔφερον εἰς τὸ ἄκρον

τῆς οὐρᾶς αὐτῶν πέταλά τινα, ἅτινα, μικρὸν πρὶν δαγκάσουν, κροταλίζουν καὶ οὕτως εἰδοποιοῦν τὸν ἄνθρωπον περὶ τῆς παρουσίας τοῦ ὄφeos τούτου εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, καὶ καθίσταται προσηκτικόν.

Ὁ κροταλίας δὲν ἀγαπᾷ τὸ νερόν, ἀλλ' ὅταν εἶναι ἠναγκασμένος νὰ περάσῃ λίμνην ἢ ποταμόν, πράττει τοῦτο κρατῶν τὴν κεφαλὴν του περὶ τὸν ἥμισυ πόδα ὑπεράνω τοῦ ὕδατος καὶ πλέει μετὰ πολλῆς ταχύτητος.

Οἱ ἐνασχοληθέντες εἰς τὰς ἔξεις τοῦ ὄφeos τούτου διύσχυρίζονται ὅτι τὰ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς πέταλα ὑποδεικνύουν τὴν ἡλικίαν τοῦ ὄφeos, ἐκάστου αὐτῶν ἀντιδοιχοῦντος πρὸς ἕν ἔτος. Ὅπως οἱ κόμβοι ἐπὶ τῶν κεράτων τῶν βοῶν, ὁ μὲν πρῶτος δεικνύει ὅτι εἶναι 4 ἐτῶν, ἕκαστος δὲ τῶν λοιπῶν ἕν ἔτος ἀκόμη.

— Ὑπολογίζεται ὅτι ἡ Κίνα περιέχει 20 φάρμακον περισσότερο γαιάνθηρακα παρὰ ὅσοι εἶναι εἰς τὴν Εὐρώπην ὄφεις.

Ἄφεις κροταλίας.